

АНАЛИЗА ЕФЕКТА ПРОПИСА

1. Одређивање проблема који закон треба да реши

Закон о враћању одузете имовине и обештећењу ступио је на снагу 6. октобра 2011. године. Овим законом уређују се услови, начин и поступак враћања одузете имовине и обештећења за одузету имовину, која је на територији Републике Србије применом прописа о аграрној реформи, национализацији, секвестрацији као и других прописа, на основу акта о подржављењу, после 9. марта 1945. године одузета од физичких и одређених правних лица и пренесена у општеном, државну, друштвену или задружну својину.

Измене овог закона врше се с обзиром на проблеме у вези са утврђивањем основице обештећења по појединачним случајевима и укупног збира основице обештећења, те је стога потребно да се продужи рок за утврђивање укупне основице обештећења, а која се може утврдити тек пошто се донесе већи број решења о праву на обештећење. Тренутно има 64.350 захтева који нису правоснажно окончани (првостепени поступци у току, поступци по жалби и тужби), због чега не могу да се донесу решења о праву на обештећење како би се утврдила основица обештећења, а што је предуслов за утврђивање коефицијент обештећења. Сложеност поступка утврђивања основице обештећења и самог обештећења захтева померање рока и из тог разлога се мора померити и рок за емитовање обвезница, које се емитују како би се регулисао јавни дуг који настаје по основу обештећења.

2. Циљеви који се постижу доношењем закона

Изменама овог закона омогућило би се одлагање финансијских обавеза државе у погледу утврђивања коефицијента за обештећење тако што се пролонгира почетак овог рока са 2017. године на 2020. годину. Такође, акт Владе којим се уређује износ емисије, као и услови дистрибуције и наплате обвезница одлаже за 30. јун 2020. године, а рок доспећа обвезница уместо 15. децембра 2018. године почиње да тече од 15. децембра 2021. године, а све у циљу што прецизнијег одређивања укупног износа обештећења. Поред тога, аконтација обештећења ће се исплаћивати од 31. марта 2020. године уместо од 31. марта 2017. године из разлога због којих се продужава рок за утврђивање коефицијента за обештећење.

3. Зашто је доношење закона најбољи начин за решавање проблема

Остваривање постављених циљева није могуће без измена Закона о враћању одузете имовине и обештећењу у смислу одлагања финансијских обавеза државе у погледу обештећења. Ово одлагање може се извршити само изменама закона, с обзиром на то да је законом превиђен почетак обрачуна камата од 15. децембра 2017. године и утврђивање коефицијента до 1. марта 2017. године.

4. На кога ће и како утицати предложена решења

Предложеним законом се не стварају нове обавезе за Републику Србију, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе, јавна предузећа и друштва капитала као и за друге субјекте. Изменом члана 30. став 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, почетак рока за обрачун камата почиње тећи од 30. јуна 2020. године уместо од 15. децембра 2017. године и на тај начин ће се смањити финансијске обавезе Републике Србије по основу обрачуна камата на износ обештећења. Ове измене

закона утицаће на грађане који нису остварили право на натуралну реституцију, већ имају право на обештећење тиме што се пролонгира остваривање права на обештећење.

5. Какве трошкове ће примена закона изазвати код грађана и привреде, посебно малим и средњим предузећима и да ли су позитивне последице доношења закона такве да оправдавају трошкове које ће он створити?

Закон неће изазвати посебне трошкове грађанима и привреди, односно малим и средњим предузећима. Почетак исплате обвезница грађанима се одлаже из разлога што се још увек нису стекли услови за утврђивање укупног износа обештећења као и основице обештећења, а све због великог броја нерешених предмета.

6. Да ли се законом подржава стварање нових привредних субјеката и тржишна конкуренција?

Одредбе овог нацрта закона се не односе на стварање нових привредних субјеката нити на тржишну конкуренцију.

7. Да ли су заинтересоване стране имале прилику да се изјасне о закону

У поступку припреме Нацрта закона није организована јавна расправа, али је Нацрт закона достављен на мишљење надлежним министарствима и другим државним органима.

8. Које ће се мере током примене закона предузети да би се постигло оно што се законом предвиђа?

Приликом спровођења Закона о изменама Закона о јавној својини неће се предузимати додатне мере и активности, већ ће се непосредно примењивати одредбе овог закона, нити је потребно предузимати организационо-техничке активности у циљу имплементације предложених законских решења.